

Üşürdü Varlığım Varlığına

– Aysu · 10 Ekim 2012

oysa ki...

nede çok severdim o nasırlı ellerini
ki..yanımdayken bile tek hasretimdin sen canımda

şimdi..

darmadağın olmuş anılarımı derliyorum yarınlarıma
senden öncesi yokmuş da benim için
senli günlerimden hep hırpalanmış bu sevda
her şey bir yabancı bana şimdi
ve her şey dibe vurmuş
bir hasret keşiğisin şimdi avuçlarımda

bilsen..

ne çok agıtlar öğrendi şu yüreğim yokluğunda
ve ne çok kına kokulu türküler yaktım senden sonrasına
geceye inat ederdi çocukca yüreğim
ve gözlerim düşerdi yağmurun hazin kollarına

ki... şimdi

mazi denilen geçmişten artık sukuta erdi duygularım
sessizce bir gemi yol alırken sonsuzluğa limanımdan
ve ellerim...
hasretini topladıkca göğün maviliğinden
tenim tenine üşürdü her an
ki geceye nefretim ta o gündenlerden kalmadır benim
ve isyanım adımlarını saklayan sokaklara

ve hasretlerini gecenin karanlığında uyutturdum hep
gittiğin o günün seneryosu kalırken hafızamda
bir beden daha dönerken viraneye
bilirmisin...

nasılda yıkıldım senden sonraki sabahlara
ki yoktun yanımda
içimde isyan vardı sensiz aldığım her soluğa

ve hep üşürdü varlığım varlığına

.....aysu.....